PIRMĀS INSTANCES TIESAS SPRIEDUMS (trešā palāta)

2005. gada 9. novembrī *

Lieta T-275/03

Focus Magazin Verlag GmbH, Minhene (Vācija), ko pārstāv U. Girtlers [*U. Gürtler*], advokāts,

prasītāja,

pret

Iekšējā tirgus saskaņošanas biroju (preču zīmes, paraugi un modeļi) (ITSB), ko pārstāv A. fon Mīlendāls [*A. von Mühlendahl*], B. Millers [*B. Müller*] un G. Šneiders [*G. Schneider*], pārstāvji,

atbildētājs,

* Tiesvedības valoda — vācu.

otra procesa ITSB Apelāciju padomē dalībniece —

ECI Telecom Ltd, Petahtikva [*Petah Tikva*] (Izraēla),

par prasību par ITSB Apelāciju ceturtās padomes 2003. gada 30. aprīļa lēmumu lietā R 913/2001-4 attiecībā uz iebildumu procesu starp *Focus Magazin Verlag GmbH* un *ECI Telecom Ltd.*

EIROPAS KOPIENU PIRMĀS INSTANCES TIESA (trešā palāta)

šādā sastāvā: priekšsēdētājs M. Jēgers [*M. Jaeger*], tiesneši V. Tīli [*V. Tiili*] un O. Cūcs [*O. Czúcz*],

sekretāre K. Andova [*K. Andová*], administratore,

ņemot vērā prasības pieteikumu un replikas rakstu, kas Pirmās instances tiesas kancelejā iesniegti attiecīgi 2003. gada 4. augustā un 2004. gada 2. aprīlī,

ņemot vērā atbildes rakstu un atbildes rakstu uz repliku, kas Pirmās instances tiesas kancelejā iesniegti, attiecīgi, 2003. gada 10. decembrī un 2004. gada 8. jūlijā,

pēc tiesas sēdes 2005. gada 12. maijā

pasludina šo spriedumu.

Spriedums

Prāvas priekšvēsture

1 1999. gada 1. oktobrī *ECI Telecom Ltd* (turpmāk tekstā — "reģistrācijas pieteikuma iesniedzēja") Iekšējā tirgus saskaņošanas birojam (preču zīmes, paraugi un modeļi) (ITSB) iesniedza Kopienas preču zīmes reģistrācijas pieteikumu, pamatojoties uz grozīto Padomes 1993. gada 20. decembra Regulu (EK) Nr. 40/94 par Kopienas preču zīmi (OV 1994, L 11, 1. lpp.).

2 Reģistrācijai pieteiktā preču zīme ir vārdisks apzīmējums "Hi-FOCuS".

3 Preces un pakalpojumi, attiecībā uz kuriem tika pieteikta preču zīmes reģistrācija, ietilpst 9. un 38. klasē atbilstoši pārskatītajam un grozītajam 1957. gada 15. jūnija Nicas Nolīgumam par preču un pakalpojumu starptautisko klasifikāciju preču zīmju reģistrācijas vajadzībām un atbilst šādam aprakstam:

— 9. klase: "Telekomunikāciju un komutāciju sistēmas vairāku telefonēšanas pakalpojumu pārraidīšanai, kas sastāv no elastīgas platjoslas piekļuves sistēmas; telekomunikāciju sistēmas, kurās izmantota uz vara bāzes veidota tehnoloģija; optisko šķiedru telekomunikācijas sistēmas; telekomunikāciju un komutāciju

sistēmas, kuru pamatā ir nesinhronas pārraidīšanas veids; telekomunikāciju sistēmas vairāku telefonēšanas pakalpojumu pārraidīšanai starp vietējo tīklu un abonentu, ieskaitot centrāli un abonenta vienību";

— 38. klase: "Vairāku telefonēšanas pakalpojumu pārraidīšana, izmantojot elastīgu platjoslas piekļuves sistēmu; telekomunikāciju pārraidīšanas sistēmas, kurās izmantota uz vara bāzes veidota tehnoloģija; telekomunikāciju pārraidīšana, izmantojot optisko šķiedru telekomunikācijas sistēmas; telekomunikāciju pārraidīšana un komutācijas pakalpojumi, izmantojot sistēmas, kuru pamatā ir nesinhronas pārraidīšanas veids; telefonēšanas pakalpojumi starp vietējo tīklu un abonentu, ieskaitot centrāli un abonenta vienību".

4 Reģistrācijas pieteikums tika iesniegts angļu valodā. Saskaņā ar Regulas Nr. 40/94 115. panta 3. punktu franču valoda tika noteikta kā otra valoda.

5 Šis reģistrācijas pieteikums tika publicēts 2000. gada 22. maija *Bulletin des marques communautaires* [Kopienas Preču Zīmju Biļetenā] Nr. 41/00.

6 2000. gada 18. jūlijā *Focus Magazin Verlag GmbH*, pamatojoties uz Regulas Nr. 40/94 42. pantu, iesniedza iebildumus pret pieteiktās preču zīmes reģistrāciju. Iebildumi balstās uz to, ka pastāv 1996. gada 23. maijā ar numuru 394 07 564 attiecībā uz 3., 5., 6., 7., 8., 9., 14., 15., 18., 20., 21., 24., 25., 26., 28., 29., 30., 33., 34., 36., 38., 39., 41. un 42. klasē ietilpstošajām precēm un pakalpojumiem Vācijā reģistrēta valsts vārdiska preču zīme "FOCUS".

7 Iebildumi tika iesniegti pret visām Kopienas preču zīmes reģistrācijas pieteikumā norādītajām precēm un pakalpojumiem, un tie pamatojas uz visām precēm un pakalpojumiem, uz kuriem attiecas agrākā preču zīme. Iebildumos prasītāja norāda uz relatīviem atteikuma pamatojumiem, ko paredz Regulas Nr. 40/94 8. panta 1. punkta b) apakšpunkts un 8. panta 5. punkts.

8 Iebildumu akts kā agrākās preču zīmes reģistrācijas pierādījumu ietver Vācijas preču zīmes, uz kuru balstās iebildumi, reģistrācijas sertifikātu vācu valodā, kā arī starptautiskas preču zīmes "FOCUS", kuras īpašniece arī ir prasītāja, reģistrācijas sertifikātu Nr. 663 349, kas ir noformēts franču valodā. Par tiesvedības valodu prasītāja ir izvēlējusies franču valodu.

9 2000. gada 19. septembrī Iebildumu nodaļa noteica prasītājai termiņu — 2000. gada 19. novembri, līdz kuram tai šajā valodā bija jāiesniedz preču un pakalpojumu saraksts; neiesniegšanas gadījumā iebildumi tiktu atzīti par nepieņemamiem. Dokumenta, ar ko šis termiņš tika piešķirts, nosaukumā bija norādīts: "Paziņojums iebildumu iesniedzējai par iebildumu aktā konstatētajām nepilnībām ([Komisijas 1995. gada 13. decembra] Regulas [(EK) Nr. 2868/95, ar ko īsteno Padomes Regulu (EK) Nr. 40/94 par Kopienas preču zīmi (OV L 303, 1. lpp.)], 15. noteikums un 18. noteikuma 2. [punkts])".

10 Ar 2000. gada 27. septembra faksa ziņojumu prasītāja informēja ITSB par to, ka pieprasīto tulkojumu tā jau ir iesniegusi līdz ar iebildumu aktu. Tā no jauna iesniedza starptautiskās preču zīmes Nr. 663 349 reģistrācijas sertifikātu un precizēja, ka tas ir Vispasaules intelektuālā īpašuma organizācijas (*WIPO*) Vācijas preču zīmes, uz kuru balstās iebildumi, starptautiskās reģistrācijas oficiāls tulkojums.

11 2001. gada 15. janvārī Iebildumu nodaļa nosūtīja prasītājai citu dokumentu ar nosaukumu "Paziņojums iebildumu iesniedzējai par iebildumu procesa sacīkstes stadijas uzsākšanas datumu un faktu, pierādījumu un argumentu iesniegšanas termiņu iebildumu atbalstam (Regulas [Nr. 2868/95] 19. noteikuma 1. [punkts],

16. noteikuma 3. [punkts], 17. noteikuma 2. [punkts] un 20. noteikuma 2. [punkts])". Šim dokumentam bija pievienota skaidrojoša piezīme attiecībā uz pierādījumiem, kas iesniedzami iebildumu atbalstam.

12 Ar 2001. gada 21. marta vēstuli reģistrācijas pieteikuma iesniedzēja informēja prasītāju par vēlēšanos izbeigt strīdu izlīguma ceļā.

13 2001. gada 15. maijā prasītāja, lai atbalstītu savus iebildumus, iesniedza papildu dokumentus, kas ietver faktus, pierādījumus un argumentus.

14 2001. gada 12. jūlijā ITSB informēja prasītāju, ka minētos dokumentus tas ir nodevis reģistrācijas pieteikuma iesniedzējai, un norādīja — tā kā prasītāja nav iesniegusi vienīgās preču zīmes, uz kuru balstās iebildumi, tas ir — Vācijas preču zīmes Nr. 394 07 564, reģistrācijas sertifikāta pilnu tulkojumu procesa valodā, tad ITSB lems par iebildumiem.

15 2001. gada 16. jūlijā prasītāja atkārtoti nosūtīja ITSB savu 2000. gada 27. septembra vēstuli, saskaņā ar kuru Vācijas agrākās preču zīmes preču un pakalpojumu saraksts atbilst starptautiskās preču zīmes sarakstam. Tā uzsvēra, ka starptautiskās reģistrācijas sertifikātā Vācijas agrākā preču zīme ir noteikti norādīta kā pamata preču zīme, ir norādīts arī prioritātes datums; agrākās preču zīmes reģistrācijas sertifikāts satur visu informāciju ar standartizācijas kodiem, tādēļ reģistrācijas pieteikuma iesniedzēja var iegūt visu nepieciešamo informāciju.

16 Ar 2001. gada 27. augusta lēmumu Iebildumu nodaļa iebildumus noraidīja ar šādu pamatojumu: neiesniedzot Vācijas preču zīmes reģistrācijas sertifikāta pilnu tulkojumu, prasītāja neiesniedza savas agrākās preču zīmes esamības pierādījumu. Iebildumu nodaļa uzskatīja, ka atsauci uz preču un pakalpojumu sarakstu, uz kuriem attiecas starptautiskā preču zīme, nevar uzskatīt par Vācijas reģistrācijas sertifikāta pilnu tulkojumu franču valodā.

17 2001. gada 15. oktobrī prasītāja saskaņā ar Regulas Nr. 40/94 57.–62. pantu par Iebildumu nodaļas lēmumu iesniedza apelāciju ITSB. Apelācijas akta pielikumā bija pievienots agrākās preču zīmes Vācijas reģistrācijas sertifikāta tulkojums franču valodā.

18 Ar 2003. gada 30. aprīļa lēmumu (turpmāk tekstā — "Apstrīdētais lēmums") Apelāciju ceturtā padome apelāciju noraidīja. Tā uzskatīja, ka agrākās preču zīmes esamības pierādījums prasītājai bija jāiesniedz, iesniedzot reģistrācijas sertifikāta tulkojumu, un ka iesniegtais pierādījums šajā lietā bija nepietiekams. Turklāt Apelāciju padome uzskatīja, ka ITSB nav pienākuma norādīt iebildumu iesniedzējam, ka dokuments vai tā tulkojums nav pietiekams, lai pierādītu agrāko tiesību esamību. Bez tam Apelāciju padome atteicās ņemt vērā Vācijas reģistrācijas sertifikāta tulkojumu, kas tai tika iesniegts pirmo reizi.

Lietas dalībnieku prasījumi

19 Prasītājas prasījumi Pirmās instances tiesai ir šādi:

— atcelt Iebildumu nodaļas lēmumu;

— atcelt Apstrīdēto lēmumu;

— uzlikt ITSB par pienākumu izskatīt lietu pēc būtības, ievērojot Pirmās instances tiesas spriedumu;

— piespriest ITSB atlīdzināt tiesāšanās izdevumus..

20 ITSB prasījumi Pirmās instances tiesai ir šādi:

— prasību noraidīt;

— piespriest prasītājai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Par prasītājas prasījumu trešā punkta pieņemamību

21 Ar savu trešo prasījumu prasītāja lūdz Pirmās instances tiesu uzlikt ITSB par pienākumu izskatīt lietu pēc būtības, ievērojot Pirmās instances tiesas spriedumu.

22 Šajā sakarā ir jāatgādina, ka atbilstoši Regulas Nr. 40/94 63. panta 6. punktam ITSB ir jāveic pasākumi, kas vajadzīgi Kopienu tiesu spriedumu izpildei. Tāpēc Pirmās

instances tiesas kompetencē nav izdot rīkojumus ITSB. ITSB pienākums ir izdarīt secinājumus no Pirmās instances tiesas sprieduma rezolutīvās daļas un motīviem [Pirmās instances tiesas 2001. gada 31. janvāra spriedums lietā T-331/99 *Mitsubishi HiTec Paper Bielefeld*/ITSB ("Giroform"), *Recueil*, II-433. lpp., 33. punkts; 2002. gada 27. februāra spriedums lietā T-34/00 *Eurocool Logistik*/ITSB ("EUROCOOL"), *Recueil*, II-683. lpp., 12. punkts, un 2003. gada 3. jūlija spriedums lietā T-129/01 *Alejandro*/ITSB — *Anheuser-Busch* ("BUDMEN"), *Recueil*, II-2251. lpp., 22. punkts].

23 Tātad prasītājas trešais prasījums ir nepieņemams.

Par lietas būtību

24 Lai atbalstītu savu prasību, prasītāja būtībā izvirza trīs pamatus, kas attiecas, pirmkārt, uz Iebildumu nodaļas tai iesniegto pierādījumu neievērošanu, otrkārt, uz Apelāciju padomē iesniegto prasītājas pierādījumu pārbaudes pienākuma neievērošanu un, treškārt, uz pierādījumu, kas attiecas uz agrākās preču zīmes esamību, regulējošo noteikumu neievērošanu.

25 Vispirms ir jāpārbauda otrais pamats.

Lietas dalībnieku argumenti

26 Prasītāja uzskata, ka pierādījumus par agrākajām tiesībām var iesniegt vēl arī apelācijas stadijā Apelāciju padomē.

27 Regulas Nr. 2868/95, kas ierobežo pierādījumu iesniegšanas laiku, 16.–20. noteikums attiecas tikai uz iebildumu procesu. Turklāt gadījumā, ja apelācijas procesa laikā nebūtu iespējams iesniegt citus agrākas preču zīmes esamības pierādījumus, tiktu pārkāpts efektīvas tiesas aizsardzības princips.

28 Prasītāja norāda, ka no Pirmās instances tiesas 2003. gada 23. septembra sprieduma lietā T-308/01 *Henkel*/ITSB — *LHS* (Apvienotā Karaliste) ("KLEENCARE") (*Recueil*, II-3253. lpp.) izriet — agrākas preču zīmes esamības pierādījumus var iesniegt vēl arī apelācijas stadijā. Jaunu pierādīšanas līdzekļu ievērošana vai neņemšana vērā tomēr ir atkarīga no vērtējuma, kas tiek veikts katrā konkrētā gadījumā, un šajā lietā tā rezultātā iesniegtais tulkojums būtu jāņem vērā.

29 Prasītāja uzskata, ka jaunu pierādījumu un faktu neņemšana vērā nebūt nesamazina ITSB darba apjomu, bet gan, gluži otrādi, to palielina, kas ir pretrunā tiesiskajai drošībai. Ja iebildumu process būtu jānoraida vienkāršu formālu kļūdu dēļ, agrākas preču zīmes īpašnieks, pamatojoties uz Regulas Nr. 40/94 52. un 55. pantu, varētu nekavējoties iesniegt lūgumu atzīt preču zīmi par spēkā neesošu, kā rezultātā visi fakti būtu jāizskata vēlreiz.

30 Turklāt, tā kā pirmajā instancē reģistrācijas pieteikuma iesniedzēja neapstrīdēja agrākās preču zīmes esamību, tai būtu jāakceptē arī citu pierādījumu iesniegšana. Regulas Nr. 40/94 74. panta 2. punktā paredzēto interešu izsvēršana nosaka arī Vācijas reģistrācijas sertifikāta tulkojuma ņemšanu vērā. Prasītājai pierādījumus iesniedzot iebildumu procesa gaitā, kaut arī valodā, kas nebija procesa valoda, būtu taisnīgi ļaut tai iesniegt atbilstošu tulkojumu apelācijas stadijā. Turklāt reģistrācijas pieteikuma iesniedzēja var iesniegt prasību Pirmās instances tiesā, un tādējādi tās tiesības uz aizstāvību nav pārkāptas.

31 ITSB uzskata, ka iepriekš minētais spriedums lietā "KLEENCARE" šajā lietā nav piemērojams. Apelāciju padomes lēmuma pieņemšanas datumā esošās situācijas ievērošanas faktiskas un juridiskas sekas nevar būt procesuālu nelikumību novēršana vai lietas papildināšana pēc noteiktu termiņu beigām. *Inter partes* procesa laikā diskrecionāra vara attiecībā uz jaunu apstākļu vai pierādījumu pieņemamību ITSB ir tikai tad, ja to iesniegšanai tas agrāk nebija noteicis termiņu; tas neatbilst apstākļiem šajā lietā. Šo interpretāciju nostiprina Pirmās instances tiesas 2002. gada 23. oktobra spriedums lietā T-388/00 *Institut für Lernsysteme*/ITSB — *Educational Services* ("ELS") (*Recueil*, II-4301. lpp., 29. punkts), kas attiecas uz agrākas preču zīmes izmantošanas pierādījumu iesniegšanu [2002. gada 13. jūnija Pirmās instances tiesas spriedums lietā T-232/00 *Chef Revival USA*/ITSB — *Massagué Marín* ("Chef"), *Recueil*, II-2749. lpp.].

32 ITSB norāda — ja lietas dalībnieki varētu brīvi novērst pirmajā instancē ITSB noteikto termiņu neievērošanas sekas, faktus vai pierādījumus pirmo reizi iesniedzot Apelāciju padomē, Kopienas preču zīmju reģistrācijas process būtiski ieilgtu, kaitējot tiesiskās drošības principam.

33 Turklāt ITSB atgādina, ka lēmumiem attiecībā uz iebildumu procesu nav saistoša spēka, bet lēmums par pieteikuma par atzīšanu par spēkā neesošu noraidīšanu, kas ir kļuvis galīgs, iegūst jau galīgi izspriestas lietas spēku. Runa ir par diviem dažādiem procesiem, ko nosaka viena Kopienu regula, un prasītājas tēze ir vērsta uz to, lai šo atšķirību apšaubītu.

34 Reģistrācijas pieteikuma iesniedzējas tiesību uz aizstāvību ierobežošana ar ITSB iekšējo apelācijas instanci nav pieļaujama [Pirmās instances tiesas 2003. gada

17. novembra spriedums lietā T-235/02 *Strongline/ITSB — Scala* ("SCALA"), *Recueil*, II-4903. lpp.]. ITSB instanču funkcionālā pēctecība nosaka, ka termiņa neievērošanas juridiskās sekas ir jāņem vērā apelācijas instancē. Vienas instances neņemšanu vērā, kas tiek pieļauta, pieņemot jaunus pamatus apelācijas instancē, nevar līdzsvarot ar iespēju vērsties Pirmās instances tiesā vai, attiecīgā gadījumā, Tiesā, jo process Kopienu tiesu instancēs ir ievērojami sarežģītāks un dārgāks nekā ITSB administratīvais process.

Pirmās instances tiesas vērtējums

35 Šajā lietā ir noteikts, ka līdz ar iebildumu aktu prasītāja iesniedza agrākās preču zīmes Vācijas reģistrācijas sertifikātu, kā arī starptautiskās preču zīmes Nr. 663 349 reģistrācijas sertifikātu, kas balstās uz agrāko preču zīmi un ir franču valodā. Tāpat ir noteikts, ka prasītāja apelācijas pret Iebildumu nodaļas lēmumu pielikumā iesniedza agrākās preču zīmes Vācijas reģistrācijas sertifikāta tulkojumu franču valodā.

36 Pēdējo minēto dokumentu prasītāja iesniedza tāpēc, ka Iebildumu nodaļa uzskatīja — starptautiskās preču zīmes reģistrācijas sertifikātu, kas balstās uz agrāko valsts preču zīmi, nevar uzskatīt par Vācijas reģistrācijas sertifikāta pilnu tulkojumu procesa valodā, neskatoties uz to, ka prasītāja bija informējusi, ka runa ir par Vācijas preču zīmes, uz kuru balstās iebildumi, starptautiskās reģistrācijas ITSB veikto oficiālo tulkojumu.

37 Pirmās instances tiesa atgādina — no ITSB instanču funkcionālās pēctecības izriet, ka, piemērojot Regulas Nr. 40/94 74. panta 1. punkta beigu daļu, Apelāciju padomei ir jāpamato savs lēmums ar visiem lietas faktiskajiem un juridiskajiem apstākļiem, ko iesaistītais lietas dalībnieks izvirzīja gan nodaļā, kura izskatīja lietu pirmajā instancē, gan, ievērojot šī paša panta 2. punktā noteikto atrunu, procesā Apelāciju padomē (iepriekš minētā sprieduma "KLEENCARE" 32. punkts). Tādējādi un pretēji viedoklim, ko ITSB uztur attiecībā uz procesu *inter partes*, dažādu ITSB instanču funkcionālā pēctecība nav iemesls tam, lai lietas faktiskie vai juridiskie apstākļi, ko lietas dalībnieks nav izvirzījis, izskatot lietu pirmajā instancē tās noteiktajā termiņā, būtu nepieņemami, lai uz tiem atsauktos apelācijas procesā, pamatojoties uz Regulas Nr. 40/94 74. panta 2. punktu. Gluži pretēji — funkcionālās pēctecības rezultātā lietas dalībnieks ir tiesīgs apelācijas procesā atsaukties uz šādiem faktiskiem vai juridiskiem apstākļiem, ievērojot atrunu, ko attiecībā uz procesu šajā instancē nosaka Regulas Nr. 40/94 74. panta 2. punkts [Pirmās instances tiesas 2004. gada 10. novembra spriedums lietā T-164/02 *Kaul*/ITSB — *Bayer* ("ARCOL"), Krājums, II-3807. lpp., 29. punkts].

38 No minētā izriet — ņemot vērā to, ka attiecīgais dokuments šajā lietā tika iesniegts nevis ar nokavējumu Regulas Nr. 40/94 74. panta 2. punkta izpratnē, bet gan Apelāciju padomei 2001. gada 15. oktobrī iesniegtā prasītājas akta pielikumā, tas ir — četru mēnešu termiņā, ko piešķir Regulas Nr. 40/94 59. pants, Apelāciju padome nebija tiesīga atteikties no šī dokumenta ņemšanas vērā.

39 Šajos apstākļos ITSB atsauce uz iepriekš minēto spriedumu lietā "Chef", kurā runa ir nevis par Apelāciju padomē iesniegtiem pierādījumiem, bet par jautājumu, vai Iebildumu nodaļai bija pienākums ziņot iebildumu iesniedzējam par nelikumību, ko veido tā agrākas valsts preču zīmes reģistrācijas sertifikāta tulkojuma neiesniegšana šim nolūkam paredzētajā termiņā, neattiecas uz lietu. Turklāt, ņemot vērā, ka šajā lietā iebildumu iesniedzēja nebija iesniegusi tulkojumu pēc termiņa beigām, Pirmās

instances tiesa neuzskatīja par vajadzīgu spriest par jautājumu, vai un kādā mērā ITSB, pamatojoties uz Regulas Nr. 40/94 74. panta 2. punktu, var ņemt vērā faktus vai pierādījumus, kas ir iesniegti pēc to iesniegšanai noteiktā termiņa beigām (iepriekš minētā sprieduma lietā "Chef" 63.–65. punkts).

40 ITSB atsauci uz iepriekš minēto spriedumu lietā "ELS" attiecībā uz agrākas preču zīmes izmantošanas pierādījumu iesniegšanu pēc ITSB Apelāciju padomē noteiktā termiņa beigām tāpat nevar atbalstīt, jo gadījumā, ja pierādījumi Apelāciju padomē ir iesniegti termiņā, Apelāciju padomei, izskatot apelāciju, ir pienākums tos ņemt vērā (iepriekš minētā sprieduma lietā "KLEENCARE" 32. punkts un iepriekš minētā sprieduma lietā "ARCOL" 29. punkts). Jebkurā gadījumā ir jāatgādina, ka šajā lietā agrāko tiesību esamības pierādījumus Iebildumu nodaļai prasītāja jau bija iesniegusi termiņā, un pēcāk papildu tulkojumu Apelāciju padomei tā iesniedza tādēļ, ka Iebildumu nodaļa neuzskatīja starptautiskās reģistrācijas sertifikātu par agrākās preču zīmes pilnu tulkojumu.

41 ITSB atsauce uz iepriekš minēto rīkojumu lietā "SCALA" tāpat neattiecas uz lietu. Norādītajā lietā dokumentus un nepieciešamos tulkojumus prasītāja pirmo reizi iesniedza Pirmās instances tiesā, turpretim šajā gadījumā attiecīgā tulkojuma iesniegšana un tā ievērošana Apelāciju padomē reģistrācijas pieteikuma iesniedzējai būtu ļāvusi izmantot savas tiesības uz aizstāvību *inter partes* procesā un Apelāciju padomei — ar pietiekamu noteiktību pārliecināties par norādīto tiesību faktisku esamību (iepriekš minētā rīkojuma lietā "SCALA" 45. punkts). Turklāt, ievērojot procesa valodā noformētā starptautiskā reģistrācijas sertifikāta būtību, nav izslēgts, ka šis sertifikāts, ko papildina Vācijas reģistrācijas sertifikāts vācu valodā, procesa Iebildumu nodaļā gaitā reģistrācijas pieteikuma iesniedzējai būtu ļāvis īstenot savas tiesības uz aizstāvību *inter partes* procesā un Apelāciju padomei — ar pietiekamu noteiktību pārliecināties par norādīto tiesību faktisku esamību.

42 Turklāt ITSB argumentu, saskaņā ar kuru gadījumā, ja faktus vai pierādījumus lietas dalībnieki pirmo reizi varētu iesniegt vēl arī Apelāciju padomē, tad Kopienas preču zīmju reģistrācijas process būtiski ieilgtu, šajā lietā nevar atbalstīt. Gluži pretēji — tā kā procesa Iebildumu nodaļā gaitā tika iesniegti vairāki pienācīgi pierādījumi par labu agrāko tiesību esamībai, tad Apelāciju padomē iesniegtā papildu tulkojuma nepieņemšanas sekas ir šīs procesa paildzināšana.

43 No minētā izriet — neņemot vērā dokumentu, ko prasītāja Apelāciju padomei iesniedza Regulas Nr. 40/94 59. pantā noteiktajā termiņā, Apelāciju padome ir pārkāpusi minētās regulas 74. pantu. Līdz ar to Apstrīdētais lēmums ir jāatceļ un Pirmās instances tiesai nav vajadzības spriest par citiem pamatiem un Iebildumu nodaļas lēmuma atcelšanas lūguma pieņemamību.

Par tiesāšanās izdevumiem

44 Atbilstoši Pirmās instances tiesas Reglamenta 87. panta 2. punktam lietas dalībniekam, kam spriedums ir nelabvēlīgs, piespriež atlīdzināt tiesāšanās izdevumus, ja to ir prasījis lietas dalībnieks, kuram spriedums ir labvēlīgs.

45 Tā kā ITSB spriedums ir nelabvēlīgs, tam jāpiespriež atlīdzināt tiesāšanās izdevumus saskaņā ar prasītājas prasījumiem.

Ar šādu pamatojumu

PIRMĀS INSTANCES TIESA (trešā palāta)

nospriež:

1) **atcelt Iekšējā tirgus saskaņošanas biroja (preču zīmes, paraugi un modeļi) Apelāciju ceturtās padomes 2003. gada 30. aprīļa lēmumu lietā R 913/2001-4;**

2) **atbildētājs atlīdzina tiesāšanās izdevumus.**

Jaeger Tiili Czúcz

Pasludināts atklātā tiesas sēdē Luksemburgā 2005. gada 9. novembrī.

Sekretārs

E. Coulon

Priekšsēdētājs

M. Jaeger